

Ferðslu- vanlukkan

HESAR seinastu dagarnar eru hendar fleiri vanlukkan í ferðsluni, sum hava kostað mannalív. Harafturat eru fleiri fólk vorðin illa løstað. Tað tykist at vera so, at hesar syrgiligu vanlukkan vanda aftur á hvørjum ári júst tá tað nærkast gleðihátíðini jólium. Nú um dagarnar doyði ein ungur drongur í Klaksvík í einum bílóhappi og bert stutt eftir doyði tilkominn maður í Hvalvík eisini í einum óhappi í ferðsluni. Um somu tíð eru tað fleiri, sum hava fingið smærri snuddir og eisini størri mein av ferðsluóhappum.

Tað er altíð svárt at skula missa ein av sínum næstu á henda hátt. Aftan á spyr ein hví tað júst skuldi verða ein av eins egnum, sum skuldi gerast offur. Men lítið gerst við tað. Farið er farið. Men eftir liva so minnini um hesi góðu fólk, sum hava latið lív á henda so meningsleysa hátt.

HJÁ teimum, sum mist hava, eru hetta tungir dagar og somuleiðis dagarnir, sum koma. Um gleðihátíðin jólini kunnu skapa nakran ugga er ivasamt, men vónandi verður tað so. Vit vilja á hesum stað vísa okkara djúpu samkenslu við teimum, sum mist hava.

HÓAST farið er farið — so er tað kortini gott at dvølja eina løtu við slíka syrgiliga hendring og spyrja, hví tað nú hendi, um tað kundi verið fyriryrgt — og hvat hetta kann læra okkum — hvat tey, sum hetta rakar meinast, hugsa og meina. Og júst tí var tað so djavt og gott, at foreldrin at tí unga dronginum, sum doyði í ferðsluvánlukkan í Klaksvík, stigu fram í sjónvarpinum og greiddu frá. Hetta eiga tey bæði rós og tækk uppiborið fyrri. Á nátturligan og skilagóðan hátt — uttan at hava nakran morali-serandi peikifingur á lofti — sóu vit pápan gera viðmerkingar til hesa fyrri hann, konuna og næstringar so syrgiligu vanlukkan. Apellur teirra — um at vit øll royna at vanda

okkum í ferðsluni so ella so — ikki minst tá tað snýr seg um ferðina — var so viðkomandi og erligur, at vónandi eru tað mong, sum hava tikið hann til eftirtekta. Á nátturligan og samstundis inniligan hátt heitti pápin á bæði ung, sum skulu taka koyrikort og hava tikið tað, um at vera á varðhaldi — og áheitan hansara var eisini til foreldur um at tosa við børnini um hetta stóra vandamálið.

Tað finst eingin patentloysn uppá, hvussu vit fyriryrgja slíkum vanlukkum. Ábyrgdin liggur hjá tí einstaka, og tá hugsað verður um, hvussu ymisk vit eru, og hvussu ymsar umstøðurnar kunnu vera, so er greitt, at ferðsluóhapp eru og fara at verða ein partur av gerandisdegi okkara. Men vit hava — um vit royna at hugsa um tað og vanda okkum í ferðsluni — møguleikan at minka um hesi mongu óhapp. Vit eiga tí alla tíðina at vera opin fyrri góðum ráðum — ella bara at lurta — ikki minst eftir teimum, sum á ein ella annan hátt eru rakt av

eini ferðsluvánlukkan. Kanska hetta kann vera medvirkandi til at fyriryrgja vanlukkum. Og tá er longu nógv vunnið. Men enn einaferð: hatta vóru nøkur góð og djørv orð allir føroyingar fingi at hoyra í sjónvarpinum seinasta týskvøld.

sosigatey

Dimmalætting
SOSIGATEY

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐPÝÐ

Handilstíðindi og søla

Út er komið nýtt nummar av blaðnum "Handilstíðindi". Í oddagrein blaðsins verður nomið við ein fyrri okkum føroyingar sera áhugaverdan og týðningarmiklan spurning, nevniliga marknaðarføring og marknaðarkanningar. Kann tykjast at hetta evnið er gjøgnumtugt aftur og aftur, men sigast má, at hetta er nógv meira týðningarmikið fyrri okkum, enn tey flestu geva sær far um.

Handilstíðindi skriva m.a.:

"Føroyska samfelagið er nú í eini broytingartíð. id fer at vara út um aldar-skifti, um vit so verða uttan- ella innanfyri EF.

Marknaðarføring, marknaðarkanningar og ein stóri vitan um okkara kundar, verður uppafur meiri neyðugt. Størri dentur eigur - frá øllum síðum - at verða lagdur á at kanna, hvar vit eru sterkir, og geva tí stórri úflutningsvirði, id veruligt virði hevur."

Nógv hevur verið tosað og skrivað í seinastuni um, at vit mugu til at gera fleiri lidnar vørur í Føroyum. Hetta eru flestu av okkum samd um er einstasta rætta gongdin. Sjálvandi skulu vit royna at hava eitt fjølbroytt úrval av vörum, alt frá óviðgjørðum feskum fiski til góðskaðar lidugvørur.

Men, so rætt sum Handilstíðindi skriva, so snýr tað seg fyrst og fremst um vitan um kundar okkara og at kanna, hvar vit eru

sterkir. Herfyri hevði Dimmalætting áhugaverdar samrøður við føroyskan vinnulívsman í Hollandi, har hesin nam við somu spurningar, nevniliga hetta at fáa stóri vitan um kundar okkara. Tað er nevniliga ikki bara at siga tað bráðdliga at skula leggja heimaíðnaðin um frá at gera hálvliðna vøru til meiri góðskaða vøru - uttan ein eisini kannar sjálvan marknaðin.

Vit hava nógvur fyrimunir við fjarstøðu okkara frá meginlandinum. Eitt nú eiga vit heimsins reinasta hav. Men fjarstøðan frá meginlandinum ger so, at vit ikki í nóg stóran mun banka á dyrnar hjá komandi kundum okkara fyrri at vita, hvat teir vilja hava. Vit eiga tí longu nú at brynja okkum út til at

fáa betri sambandi við marknaðin á meginlandinum. Hetta gerst ikki við eini telefonuppringin í tíð og úrtíð. Latíð okkum brúka frálíku vinnuskúlar okkara til at røkka m.a. hesum endamáli. Saman við broyttum marknaðarviðurskiftum, stóri krøvum til bæði dygd og góðsku og ynskinum um at gera okkara heimliga fiskiðnaða meira fjøltáttadan og miðjandi meira móti virðisøking av vørnum - eiga vit at útbýgva tey røttu fólkini, soleiðis at vit - tá vit stiga inn í 20. öld - kunnu siga, at vit hava fingið vent gongdini til frama fyrri okkum øll.

So Handilstíðindi skulu hava rætt í, at her er nógv at triva í.

Herðaklapp til Føroya Fiskasølu

Tað var bæði forvitnisligt og hugaligt at hoyra útvarpið greiða frá nýggjum ætlanunum hjá Føroya Fiskasølu á okkara góða og gamla saltfiskamarkaði við Miðalhavið. Fiskasølan ætlar nevniliga at seta føroying at arbeiða í Spania við sølu av fiski. Hetta eru uppá tíðina og vónandi bert byrjanini til eitt meira viðkomandi og "agressivt" og uppsøkjandi söluvirksemi. Soleiðis skal tað vera. Eisini tíðindini um at royna nýggjar leiðir innan saltfisk vóru áhugaverd. Sambært teimum skal Fiskasølan nú royna at gera meira burtur úr saltfiskinum tvs. umframt at selja hann í ballum so eisini at gera

smærri pakningar. Nakkað á sama hátt sum danska fyrirtøkan Dan Cod. Hetta var nakkað, sum varð tikið uppá mál, tá undanfarni stjórin á Fiskasøluni var í velmaktini, men hann "kulaði" niður eitt hvørt prát um at góðska saltfisk. Spaniolar vildu bara hava saltfiskin uppá tann gamla og vanligu mátan, dermed basta. At tað eru komnar og vónandi koma enn fleiri nýggjar og yngri kreftir framat innan føroyskt vinnulív verður, tá avtornar, kanska einasta bjargingin fyrri høvuðsvinnu okkara. Tí her eitt herðaklapp til Fiskasøluna, nú hon roynir at bróta upp úr nýggjum.